

РЕШЕНИЕ

№ 449

гр. София, 27.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 01.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3703** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. с чл. 33, ал.1 от Наредба № 9/03.04.2008г за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка “ Създаване на стопанства за млади фермери” по ПРСР 2007-2013г.

Производството е повторно след отменително решение № 4108/13.04.2020г по адм. Дело№ 6967/2019г по описа на ВАС IV отд.

Образувано е по жалба на В. С. С. с ЕГН [ЕГН] против Решение № 14/112/08545/3/01/04/01 от 26.01.2018 година на Директора на Областна дирекция – С. към Държавен фонд „Земеделие“, с което е наложена финансова корекция в размер на 24 446.00 (двадесет и четири хиляди четиристотин четиридесет и шест) лева, представляваща изплатена сума по Договор 14/112/08545 от 13.05.2015 година за отпускане на финансова помощ по мярка „Създаване на стопанства на млади фермери“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 година (ПРСР), подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР). Заявено е твърдение, че така постановеното решение е незаконосъобразно и неправилно. Отправено е искане за отмяна.

В съдебно заседание жалбоподателя, редовно призван, не се явява, представлява се от адв. С., която поддържа жалбата на наведените в нея основания.

Ответникът по оспорване – Директор на ОД на ДФ „Земеделие“ С., не се явява

лично, но се представлява от гл.ю. П., като оспорва жалбата и заявява твърдение за законосъобразност на оспорения акт.Претендира разности.

От събраните по делото доказателства се установява, че жалбоподателя С. е подал Заявление за подпомагане –л. 30 от делото, от 18.11.2013г., с УИН 14/112/08545, по Мярка 112 „Създаване на стопанства на млади фермери“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 – 2013 г., подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони.

Според заявлението и приложеният бизнес план, земеделското стопанство е за отглеждане на калифорнийски червеи с икономически размер от 4,29 икономически единици в началото на подпомагането, а след третата година от подпомагането с размер от 11,81 икономически единици.

Кандидатствано е за подпомагане общо за сумата от 48 892,00лв. на две плащания, съответно от по 24 446,00лв.

Приложен е Договор за наем на недвижим имот от 21.03.2013г. – л. 82 от делото, вписан в Служба по вписванията, съобразно който, наемодателите отдават под наем на В. С., за временно и възмездно ползване поземлен имот с площ от 982 кв.м., находящ се в местността „Спирката“, [населено място].

Между Държавен фонд „Земеделие“ и В. С. като ползвател е сключен Договор 14/112/08545 от 13.05.2015 година, като на основание чл. 21, ал. 2 от Наредба № 9 от 03.04.2008 г., фондът се е задължил да предостави на ползвателя, безвъзмездна финансова помощ в размер на 48 892,00лв. за изпълнение на всички инвестиции, основни дейности и цели, заложиени в бизнес плана по проекта.

Според чл. 4.8, б. „б“ от Договора, фондът изисква връщането на вече платените суми по първото и второто плащане, заедно със законната лихва към тях, когато ползвателят изкуствено е създал условия за изпълнение на изискванията за получаване на плащанията, за да извлече облага в противоречие с целите и на мярка 112, посочени в чл. 2 от Наредба № 9 от 03.04.2008 г. и/или бъде установена функционална несамостоятелност.

Според чл. 4.8, б. „б“ от Договора, фондът изисква връщането на вече платените суми по първото и второто плащане, заедно със законната лихва към тях, когато бъде установено, че не поддържа икономическия размер на стопанството, за което е получил второто плащане по договора.

Съгласно заложеното от Бизнес плана в Таблица 10 от същия – л.41 от делото и т.3.1. от Договора за подпомагане бенефициера се задължил да извърши всички инвестиции, основни дейности и цели, в предвидените и посочени в приложение 1 от същия в срок от 3 години от датата на подписване на договора 660 кв.м. лехи от калифорнийски червеи и закупуване на пакетираща машина. Чрез закупуването на пакетиращата машина, бенефициера доказва изпълнение на цел „Подобряване механизацията на стопанството, чрез закупуване на селскостопанска техника, машини, съоразения и оборудване за нуждите на земеделското стопанство“. По

делото л. 221 е приетия като доказателство приемо-предавателен протокол от 12.05.2017г., съгласно който продавача Г. И. Г. е предал на купувача В. С. С. пакетираща машина със сер. № 00012 на стойност 10 100 лв. Той е придружен и с договор от същата дата за същата сума, както и с банково извлечение, доказващо плащането.

С писмо №01-220-6500/119 от 18.10.2017г. жалбоподателя е уведомен, че „... На основание чл. 73, ал. 2 от ЗУСЕСИФ, Ви уведомяваме, че ДФ „Земеделие“ открива производство по налагане на финансова корекция. Производството се открива във връзка със следните констатации, направени по Договор 14/112/08545 от 13.05.2015 година...“, а именно: посочената от бенефициера стойност на пакетираща машина не съответства на действителната такава. Заявено е, че общия размер на наложената финансова санкция е 24 446лв., както и, че във връзка с направената констатация С. дължи връщане на получената сума по договора. В рамките на производството е извършена независима оценителска експертиза на пакетиращата машина, която е дала стойност от 674лв за същата.

В отговор на писмото, С. подал Възражение вх. № 01-220-6500/119 от 10.11.2017г., в което е изразил несъгласие с извършената независима експертна оценка.

С Решение за налагане на финансова корекция № 14/112/08545/3/01/04/01 от 26.01.2018 година на Директора на Областна дирекция С. на Държавен фонд „Земеделие“ е е определена такава в размер на 24 446 лв.

От фактическа страна е прието, че е налице неизпълнение на нормативни и договорни задължения. Непосредствено, след въпросните констатации и правни изводи, в решението е посочено, че на основание чл. 8, ал. 1, т.4 от Наредба № 9 от 03.04.2008 г. във връзка с т.4.4, б. „г“ от Договор 14/112/08545 от 13.05.2015 година и чл.73, ал.1 ЗУСЕСИФ разплащателната агенция изисква връщане на вече платените суми, заедно със законните лихви към тях. Като краен резултат обаче, на основание посочените договорни клаузи и текстове от Наредбата и на основание чл. 70, ал. 1, т. 10, във връзка с чл. 72, ал. 1 и чл. 73, ал. 1 от ЗУСЕСИФ, Директорът на ДФ „Земеделие“ е определил спрямо С., финансова корекция в размер на 24 446 лв.

В рамките на предходното производство е назначена ССЕ, както и са изискани данни от третото неучастващо по делото лице Г. И. Г., който е продал машината на жалбоподателя. От същите се установява, че последният не си спомня от кого е купил машината за пакетирание, но това станал преди 5-6 години, като лицето му е докарао на място и получил плащане в брой, без да се издават документи.

От заключението на съдебно- счетоводната експертиза с вещо лице З. И., прието в с.з. на 24.01.2019г се установява, че лицето Г. И. Г. не е подал ГДД за 2017г по чл.50 от ЗДДФЛ и не е декларирал приходи от стопанска дейност като физическо лице, като съответно не е декларирал и получената от него цена от 10 100 лв за продажбата на процесната машина. Съдът кредитира заключението като обективно и логично, подкрепящо се от останалите писмени доказателства по делото.

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу

акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения.

Практиката на ВАС по сходни случаи се е обединила около становището, че позоваването от страна на административния орган и на двата нормативни акта не представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като в административния акт е налице изрично позоваване на разпоредбите от Наредба № 9 от 2008 г. за връщане на вече получени суми и отмяната му само на това основание, е незаконосъобразна. Едновременно с това не е нарушило и правото на оспорвания на защита./ Решение № 14924/02.12.2020г по адм. Дело № 6003/2020г на ВАС IV отд./

Съгласно чл. 33, ал. 1 от Наредба № № 9 от 3.04.2008 г. за условията и реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по мярка „Създаване на стопанства на млади фермери“ по Програмата за развитие на селските райони за периода 2007 - 2013 г. (ДВ, бр. 42 от 25.04.2008 г.), в случай че ползвателят на помощта не изпълнява свои нормативни или договорни задължения след изплащане на финансовата помощ, РА може да поиска връщането на вече изплатени суми заедно със законните лихви към тях и/или да прекрати всички договори, сключени с ползвателя на помощта.

Съответно, според чл. 33, ал. 2 от Наредба № 9 от 3.04.2008 г., Разплащателната агенция може да поиска връщането на вече платени суми заедно със законните лихви към тях, когато: 1. ползвателят на помощта е представил декларация с невярно съдържание и/или изкуствено е създал условия за изпълнение на изискванията за получаване на плащанията, за да извлече облага в противоречие с целите на настоящата наредба; 2. (изм. - ДВ, бр. 60 от 2012 г., в сила от 7.08.2012 г.) ползвателят на помощта е получил или е одобрен за получаване на допълнителна публична финансова помощ за инвестициите по чл. 14, ал. 2 и 3 , финансирани по реда на тази наредба.

Следва също така да се посочи, че според § 4 от ПЗР на Наредба № 9 от 3.04.2008 г., тя се издава на основание § 35, ал. 3 от преходните и заключителните разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за подпомагане на земеделските производители (обн., ДВ, бр. 18 от 2006 г.; изм., бр. 96 от 2006 г., в сила от 1 януари 2007 г.; изм. бр. 16 от 2008 г.).

В хода на процедурата по чл. 33 от Наредба № 9 от 3.04.2008г., Изпълнителния директор на Разплащателна агенция (т.е. изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“) или упълномощено от него лице, при наличието на предпоставките установени в чл. 33, ал. 1, чл. 33, ал. 2, т. 1 или чл. 33, ал. 2, т. 2 от Наредбата, изисква със съответния акт, връщането на вече изплатени суми заедно със законните лихви към тях и/или да прекратява всички договори.

Именно това е сторил и директора на ОД ДФЗ- С. с оспореното решение. Въз основа на събраните в рамките на производството доказателства по безспорен начин се установи, че макар, че В. С. С. е закупил на 12.05.2017г пакетиращата машина с инв.

№ 00012 на стойност 10100лв, платени по банков път на лицето Г. И. Г., последният не е декларирал посочената сума като приход, не е подал ГДД по чл.50 от ЗДДФЛ пред ТД на НАП, а и самият Г. в писменото си изявление посочва, че не спимня от кого е закупил машината, че това е станало преди 5-6 години и я е платил в брой. Тези факти, съчетани с констатациите на назначената в рамките на административното производство експертиза, че прозесният помощен уред с ръчно пълнене на полиетиленови торби е на стойност 675лв, както и невъзможността да се представят технически характеристики и спецификации на машината от страна на жалбоподателя, като при проверката на място се установило, че съоръжението се експлоатира ръчно, и липсват сложни механизми или съчетания от такива, като устройството не автоматизира физическия процес води на извода, че е налице неизпълнение на задължението на оспорващия по чл.8 ал.1 т.4 от Наредбата № 9/03.04.2008г не помалко то левовата равностойност на 5000 евро да са инвестирани в дейностите по чл.14 ал.2 от наредбата. Обстоятелството, че С. е заплатил за процесната пакетираща машина сумата от 10 100 лв, която очевидно надхвърля 5000 евро, съчетано с факта за нейната реална стойност, както и с недекларирането на сумата от продавача Г. водят на извода за законосъобразност на оспорения административен акт за наличието на предпоставките на чл.33 ал.1 вр. чл.8 ал.1 т.4 от Наредба № 9/03.04.2008г, тъй като жалбоподателят С. не е изпълнил договорните и нормативните си задължения да инвестира в дейностите по чл.14 от Наредбата сума над 5000 евро. Това налага и извода, че жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат сторените разноси по производството, които съобразно представения списък са в размер на 350 лв за експертиза и 150 лв за юрисконсуртско възнаграждение.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. С. С. с ЕГН [ЕГН] против Решение № 14/112/08545/3/01/04/01 от 26.01.2018 година на Директора на Областна дирекция – С. към Държавен фонд „Земеделие“, с което е наложена финансова корекция в размер на 24 446.00 лв., представляваща изплатена сума по Договор 14/112/08545 от 13.05.2015 година за отпускане на финансова помощ по мярка „Създаване на стопанства на млади фермери“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 г., подкрепена от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони.

ОСЪЖДА В. С. С. с ЕГН [ЕГН] да заплати на Държавен фонд „Земеделие“ сумата от 500 лв. разноси в производството.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от получаването на съобщение за това с препис за

страните.

СЪДИЯ: